

خبر

بایدن بدون توجه به متحدان:

به ضرب‌الاجل خروج از افغانستان پایبندیم

● جو بایدن، رئیس‌جمهوری آمریکا، تأیید کرد نیروهای آمریکایی باقی‌مانده در افغانستان در یک هفته آینده از این کشور خارج می‌شوند تا به حضور ۲۰ساله خود در افغانستان پایان دهند. او در عین حال احتمال تمدید فرجه ۳۱ اگوست برای خروج نیروها را رد نکرد. بایدن در نشست اضطراری ویدئویی درباره افغانستان با سران گروه ۷ که به پیشنهاد بریتانیا برگزار شد نیز تأکید کرد که می‌خواهد به جدول زمان‌بندی اصلی پایبند بماند. به گزارش ای‌بی‌سی، او با اشاره به تهدید فزاینده گروه‌اسلام‌گرای طالبان و دیگر گروه‌های ترور در کابل گفت: «هرچه نیروها زودتر خارج شوند، بهتر خواهد بود». بایدن گفت این تهدیدها «واقعی» است و چالش‌های ویژه‌ای است که باید در محاسبات به آنها توجه کرد. اجرای برنامه زمان‌بندی‌شده بایدن به این معناست که حدود هفت هزار نیروی آمریکایی مستقر در فرودگاه کابل و اطراف آن و تجهیزات و سلاح‌های آنها باید تا سه‌شنبه هفته آینده از افغانستان خارج شده باشد. در عین حال بایدن از پنتاگون و وزارت خارجه آمریکا خواسته است در صورت لزوم طرحی برای تغییر ضرب‌الاجل خروج نیروها آماده کنند.

خلیل‌زاد کجاست؟

در بحبوحه اخبار منتشرشده از افغانستان، برخی از رسانه‌ها می‌گویند که زلمای خلیل‌زاد، از چهره‌های فعال شبکه‌های اجتماعی با هزارو ۱۱۲ توییت منتشرشده، از زمان تسلط طالبان بر کابل، به‌طور تعجب‌آوری ساکت است. زلمای خلیل‌زاد، نماینده ویژه آمریکا در امور افغانستان، ۱۳ اگوست در پیامی توییتی خواستار راهکار سیاسی برای بحران افغانستان شد. دو روز بعد طالبان پرچم خود را در کابل برافراشت، اشرف غنی از کشور خارج شد و فرودگاه کابل با هجوم افغان‌های وحشت‌زده از بازگشت طالبان، به آشوب کشیده شد. برخی چهره‌های نزدیک به نماینده ویژه آمریکا در امور افغانستان بر این باورند که طالبان خلیل‌زاد را «دور زده است». خلیل‌زاد از مدت‌ها قبل به دلیل توافق فوریه ۲۰۲۰ با طالبان و امتیازدهی به آنها، بدون اینکه به بسیاری از تعهدات خود عمل کنند، هدف انتقاد قرار داشت. کالین کلارک، مدیر تحقیقات و سیاست مرکز صوفان و کارشناس مقابله با تروریسم می‌گوید سکوت خلیل‌زاد با توجه به از هم پاشیده‌شدن همه‌چیز فافلگیرکننده نیست. او تأکید می‌کند تقسیم قدرت با طالبان در کابل که خلیل‌راد مدافع آن بود، هیچ‌گاه اتفاق نمی‌افتاد. این نخستین‌باری نیست که خلیل‌زاد ۲۰ساله که در مزارشرف متولد شده، پیش‌بینی غلطی درباره طالبان انجام داده است. او در سال ۱۹۹۶ در مقاله‌ای در واشنگتن‌پست نوشت طالبان شیوه بنیادگرایی ضدآمریکایی را دنبال نمی‌کند، اما پنج سال بعد القاعده تحت چتر حفاظتی طالبان حمله تروریستی ۱۱ سپتامبر را در آمریکا انجام داد.

زنان شاغل فلاح‌خانه بمانند

در همین ذبح، ذوال‌نحله مجاهد، سخنگوی طالبان، در کنفرانسی خبری در پاسخ به پرسش خبرنگاران گفت: «نیروهای امنیتی ما برای برخورد با زنان آموزش ندیده‌اند. برخی از آنها درباره چگونگی صحبت با زنان آموزش ندیده‌اند. تا زمانی که تدابیر کامل امنیتی برقرار نشده… از زنان می‌خواهیم خانه بمانند». او درباره این مشکلات جزئیاتی ارائه نکرد، اما گفت: «این فرایند خیلی موقتی است». میشل باشله، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل، در عین حال گفت حقوق زنان یکی از خطوط قرمز بنیادی است.»

گروه افراطی طالبان کارنامه سیاهی در نقض حقوق بشر و به‌ویژه نقض حقوق زنان و دختران دارد و بسیاری از تحلیلگران بر این باورند که پس از خروج کامل همه نیروهای خارجی، چهره واقعی خود را با اعدام، شکنجه، تجاوز و قطع دست و پا و نقض ابتدایی‌ترین حقوق انسانی و حقوق بشر دوباره نمایان خواهد کرد.

فاکتور فروش خودرو پژو ۴۵SLXرنگ خاکستری متالیک مدل ۱۳۹۹ به شماره پلاک ایران ۷۷_۶۵۵ س ۵۳ و شماره موتور 181B0135109 و شماره شاسی M15/9258068 و شماره شاسی NAAM31FE5LK511982 به نام علی اصغر شعبانی کتم جانی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز خودروتیبیارنگ سفید مدل ۱۴۰۰ به شماره پلاک ۴۸ ص ۲۸۸ ایران ۴۰ و شماره موتور M15/9258068 و شماره شاسی NAS811100M5746799 به نام میلاد غرب سالاری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی دعوت از سهامداران شرکت ارفغان آرای شهربار (مسئولیت محدود)
بدینوسیله از کلیه سهامداران شرکت مسولیت محدود ارفغان آرای شهربار به شماره ثبت ۴۳۳۸ و به شماره شناسه ۱۴۴۴۳۰۱۹۵۰۱ دعوت به عمل می آید تا در جلسه مجمع عمومی به طور فوق العاده ساعت ۱۰ صبح مورخ ۶/۱۵/۱۴۰۰ که در محل قانونی شرکت تشکیل میگردد حضور بهم رسانند.
دستور جلسه :
(۱) بررسی صورت حساب های فروش و در آمدی و هزینه های شرکت از شروع تاسیس تا الآن.
(۲) تنظیم صورتجلسه انحلال و تسویه اعضا.
با مدیر عامل (۳) انتخاب مدیر تسویه
مدیر عامل شرکت ارفغان آرای شهرباره

امروز برای نخستین‌بار در ۱۲ سال اخیر فردی غیر از بنیامین نتانیاهو به‌عنوان نخست‌وزیر اسرائیل وارد کاخ سفید خواهد شد تا درباره مهم‌ترین چالش‌های خاورمیانه با رئیس‌جمهوری آمریکا به‌گفت‌وگو بنشیند. «نفتالی بنت» جانشین نتانیاهو که برای نخستین‌بار در سمت نخست‌وزیر اسرائیل به واشنگتن رفته، امروز در حالی میهمان جو بایدن در کاخ سفید است که ایران و چالش‌های مربوط به آن همچنان مهم‌ترین موضوع مورد مذاکره رهبران اسرائیل و ایالات متحده به شمار می‌آید. بنت قبل از دیدار با بایدن، با آنتونی بلینکن وزیر خارجه، لوید آستین وزیر دفاع و جیک سالیوان مشاور امنیت ملی بایدن دیدار کرد.

نفتالی بنت که در آستانه پرواز به واشنگتن با خبرنگاران گفت‌وگو می‌کرد، درباره بایدن و دولت جدید آمریکا گفت: «جو بایدن یک دوست واقعی برای اسرائیل است. اکنون هم در اسرائیل و در ایالات متحده یک دولت جدید بر سر کار است و من با خودم روح تازه‌ای از همکاری خواهیم آورد.»

او ادامه داد ایران مهم‌ترین موضوع مورد مذاکره است و در این ملاقات از رئیس‌جمهوری آمریکا خواهد خواست که از طرح احیای برجام چشم‌پوشی کند. بنت این‌گونه ادامه داد: «به بایدن خواهیم گفت که زمان متوقف‌کردن ایراناین فرارسیده است و نباید با احیای توافقچه که اهمیت خود را از دست داده، راه فراری برای آنان فراهم کرد. به همین منظور در این سفر طرح منظمی را که طی دو ماه اخیر برای متوقف‌کردن ایران تهیه کرده‌ایم، به مقامات آمریکا ارائه خواهیم کرد.»

یکی از مقام‌های دفتر نخست‌وزیری اسرائیل گفته است که کابینه بنت در حدود سه ماهی که بر سر کار بوده، سیاست اسرائیل در قبال ایران را بررسی کرده و طرح تازه‌ای را درباره غنی‌سازی اورانیوم ایران و اقدامات ایران در منطقه تنظیم کرده است. با اینکه مقام‌های اسرائیلی اشاره‌ای به جزئیات این طرح

احمد مسعود در سال ۲۰۰۷

احمد مسعود در جریان سفر به آمریکا در سال ۲۰۰۷. او در آن زمان به عنوان نماینده مردم در مجلس شورای اسلامی در کنگره ایالات متحده آمریکا حضور داشت.

ادامه از صفحه ۴

و هم تجربه‌کردن جریان خطرناکی مثل داعش.

بله، اما اگر اینها وارد حکومت شوند، حکومت نیازهای دیگری طلب خواهد کرد و موجب تغییرات دیگری خواهد شد. الان باید جامعه‌ای را با تکثر آرا مدیریت کنند و ممکن است طالبان قبلی که می‌شناختیم، نباشند؛ چون مجبورند مطابق با مقتضیات زمان عمل کنند، چون می‌خواهند حکومت را حفظ کنند.

کاما الان نمی‌توانیم قطعی بگوییم که طالبان تغییر کرده است. اصلا باید در عمل دید.

حالی ممکن است در ولایت‌های دوردست به شکل دیگری باشد و در هرات و کابل و شهرهای بزرگ به‌صورت دیگری عمل کنند.

دقیقا. چون آموزش سراسری ندارند. اینها متشکل از نیروهای محلی هستند، بدون اینکه جایی آموزش سیاسی دیده باشند و به خاطر آرزوهایی که داشته به این گروه ملحق شده‌اند.

کاب نظرزتان جامعه جهانی طالبان را به رسمیت خواهد شناخت؟

به این زودی نه، حتی همسایگان هم قبول نمی‌کنند. فکر نمی‌کنم به جز یکی، دو کشور به این زودی طالبان را به رسمیت بشناسند، همه منتظرند ببینند در عمل چه رفتاری نشان خواهند داد.

کابه جز پنجشیر، تقریبا تمام ایالات پذیرفته‌اند زنی نظر طالبان بروند؛ اما در پنجشیر احمد مسعود به نظر می‌رسد در حال ادامه راه پدرش است و جامعه ایرانی خیلی از این کار استقبال کرده و شنیده‌شدن صدای مقاومت از پنجشیر را ارزنده می‌داند؛ اما بر خلاف ۲۰ سال گذشته که ایران ارتباط نسبتا خوبی با احمدشاه مسعود داشت، به نظر می‌رسد این‌بار حمایتی از احمد صورت نگرفته است. تا حال از طرف هیچ‌کدام از مقامات رسمی حمایتی

از مسعود شنیده‌ایم. به نظرتان این جمع‌بندی درست است؟
مسعود هم دنبال جنگ نیست، می‌گوید برای افغانستان جنگ بس است و مردم باید در آراش باشند. درواقع هدف مسعود هم جنگ نیست و دنبال این است که جامعه افغانستان صلح داشته باشد. اگر این هدف از طریق گفت‌وگو میسر شود، استقبال می‌کند؛ چون قبلا هم طرفدار گفت‌وگو بوده. به‌تازگی هم که صحبت کرد، گفت مردم افغانستان تا چه زمان باید

در جنگ و بی‌ثباتی باشند. درواقع از طالبان می‌خواهد مشکلات را حل کند. این‌طور نیست که خواهان جنگ باشد؛ اما تنها نقطه‌ای که در برابر طالبان مقاومت کرده، پنجشیر است و می‌خواهد از طریق گفت‌وگو مشکل را حل کند؛ در غیراین‌صورت دست به سلاح خواهد برد.

کابله، احمد مسعود در مصاحبه‌ای که قبل‌تر با طلوع‌نیوز داشت هم گفت که اگر طالبان گفت‌وگو و صلح را قبول کند، ما هم قبول می‌کنیم؛ اما الان او در پنجشیر مقاومت می‌کند، در واشنگتن‌پست مقاله نوشته و از دوستان غربی تقاضای کمک کرده؛ اما با فراخوان گروه‌های مقاومت به پنجشیر به نظر می‌رسد ابزارش تغییر کرده است.

برای گفت‌وگو این ابزار لازم است.

کابعضی نشان دهند می‌توانیم مقاومت کنیم و بعد به گفت‌وگو بپردازند.

بله، اگر ببیند طالبان دولت با قاعده وسع یا فراگیر تشکیل می‌دهند، آزادی‌ها و حقوق زنان را رعایت می‌کنند، دلیلی بر جنگ نیست، اما اگر نشد، آن زمان دست به اسلحه می‌برد.

کایران در مقابل پنجشیر چه واکنشی خواهد داشت؟
در یک هفته گذشته تماس‌های متعددی از سوی مسئولان ایرانی با احمد مسعود بوده است.

کابعضی کسانی علاوه بر نماینده ویژه با دیپلمات‌های مسئول در حوزه افغانستان؟

نخست‌وزیر اسرائیل با پرونده ایران و فلسطین به دیدار بایدن می‌رود

چشم امید بنت به کاخ سفید

نکرده‌اند؛ اما رسانه‌های اسرائیلی گفته‌اند که راهبرد پیشنهادی بنت مبتنی‌بر عدم بازگشت آمریکا به برجام است. در واقع ماهیت طرح نفتالی بنت آن‌طور که ادعا می‌شود، «مهار ایران» بدون برجام است. مقامات کابینه نفتالی بنت در گفت‌وگو با رسانه‌ها این‌گونه ادعا کرده‌اند که کابینه بنیامین نتانیاهو درباره ایران بسیار حرف می‌زد و کمتر عمل می‌کرد؛ اما واقعیت این است که «میراث پیچیده و دردسرساز» برای بنت به جای گذاشته است. با وجود رایزنی‌ها و تلاش‌های شدید نفتالی بنت و تنظیم «طرح راهبردی» برای ارائه به جو بایدن علیه ایران، مقامات اسرائیل گفته‌اند کار روی این طرح زمانی آغاز شد که به نظر می‌رسید مذاکرات غیرمستقیم میان ایران و آمریکا در وین به نتیجه می‌رسد؛ اما اسرائیل آگاه است که اکنون این چشم‌انداز، به‌ویژه نظر به آغاز به کار دولت ابراهیم رئیسی در ایران، بسیار دورتر شده است. با این حال مقام‌های دولت بایدن می‌گویند بسیار بعید است که رئیس‌جمهور آمریکا با طرح ابتدا

احمد مسعود در جریان سفر به آمریکا در سال ۲۰۰۷. او در آن زمان به عنوان نماینده مردم در مجلس شورای اسلامی در کنگره ایالات متحده آمریکا حضور داشت.

احمد مسعود دنبال جنگ نیست

بله، فراتر از دولت هم بوده. الان در وضعیتی هستیم که ببینیم طالبان به چه سمتی می‌روند. اگر به سمت صلح و امنیت در افغانستان باشند و اینکه مخالفان را در حکومت جا دهند، فرصتی برای افغانستان است؛ اما اگر بخواهند تمامیت‌خواهی کنند و به فکر تصرف حکومت برای خودشان باشند، چنین حکومتی در افغانستان پایدار نخواهد بود؛ چون افغانستان کشوری چندفرهنگی و چندقومی است و تا زمانی که حکومت فرایگر در آن تشکیل نشود و همه ملیت‌ها و قومیت‌ها احساس تعلق نکنند، رنگ ثبات را نخواهد دید. در طول تاریخ، افغانستان تحولات شدیدی داشته و این تحولات به مرور جاری شده . به‌این‌دلیل که افغانستان با کشوری یکدست فرق دارد. علاوه‌برآن افغان‌ها کشوری ضدبیکانه هستند. با وجود اینکه خیلی با هم اختلاف دارند، بارها گفته‌ام که افغانستان تجزیه نخواهد شد و ممکن است به بیگانگان در کوتاه‌مدت به دلیل نیازشان روی خوش نشان دهند؛ اما سر بزنگاه سر هم‌ان بیگانه را می‌برند. این کار را با انگلیس، اتحاد جماهیر شوروی و آمریکا کردند و پاکستان هم در این زمینه تجربه دارد؛ بنابراین کسانی که به جمهوری اسلامی ایران می‌گویند چرا وارد معرکه افغانستان نمی‌شوید، باید بگویم هر نیروی بیگانه‌ای آنجا برود مضمحل می‌شود، منافع ملی ما و صلاح مردم افغانستان این نیست که ما یک گروه یا جریان حمایت کنیم و وارد افکار فکشیوم شویم.

کادر چند هفته گذشته بارها دیدم فعالان فضای مجازی انتقاد کردند که

اگر از حضور در سوریه و عراق حمایت می‌کنیم، پس الان هم می‌توان از مردم افغانستان حمایت کرد و این سؤال را مطرح می‌کنند که چه فرقی بین سوریه و افغانستان است. به نظرتان استدلال صحیح چیست؟

روحیات مردم افغانستان و سوریه متفاوت است. جغرافیا و تاریخ و روابط دو کشور با هم متفاوت است. شما نمی‌توانید یک نسخه را برای همه جا پیچید. خاطرم هست وقتی اتحاد جماهیر شوروی فروپاشیده بود، یکی از وزرای سابق را که دیگر مسئولیتی نداشت در دهلی نو دیدم. او به من گفت سازمان‌های اطلاعاتی آمریکایی از من مشورت می‌گیرند که می‌خواهیم وارد افغانستان شویم، نظرت چیست؟ به آنها گفتم افغانستان جایی نیست که فکر کنید بتوانید موفق شوید. فقط می‌توانید حضور پیدا کنید و در عرض چند روز برگردید. اگر در افغانستان بمانید گرفتار باتلاقی می‌شوید که ما دچارش شدیم؛ ولی آمریکایی‌ها به این توصیه گوش نکردند و ۲۰ سال در آنجا در باتلاق ماندند. پس افغانستان مثل سوریه نیست. هر کشوری ویژگی‌های خاص خودش را دارد.

کاسوریه هم چندم‌همی است، در عراق هم طیف شیعه و سنی هست.

فقط اینها نیست. فاکتورهای دیگری وجود دارد. مثلا روحیات اعراب با افغان‌ها کاملا متفاوت است.

کادرواقع‌اگر جمهوری اسلامی در برهه یک‌ماه گذشته به دولت آقای غنی کمک می‌کرد و اگر دولت غنی مثلا مشابه دولت حامد کرزای به جمهوری اسلامی نزدیک بود، ایران می‌توانست به افغانستان کمک کند؟

بله، مشکل اینجا بود که آقای غنی نمی‌خواست. آقای طرفب به دولت غنی پیشنهاد کرد می‌توانیم از نیروهای افغان که آموزش دیده‌اند در اختیار ارتش شما بیایند. گفتند نیازی نیست. وقتی یک دولت کمک ما را نمی‌خواهد، ما که به زور نمی‌توانیم.

کامنظورتان مثلا نیروهای فاطمیون است؟

هم فاطمیون و هم نیروهای دیگر.

کاین پیشنهاد مربوط به چه زمانی است؟

حدودا شش ماه قبل در مصاحبه آقای طرفب با طلوع مطرح شد.

کاما در این باره زمانی که به تصرف افغانستان توسط طالبان منجر شد، ایران برای دولت غنی پیشنهادی نداشت؟

ما در ارتباط نزدیک با دولت کابل بودیم؛ اما وقتی یک دولت یا جمعی متکی به نیروی خارجی شود، از خودش اختیار ندارد و امیدش به آن است. درباره حل موضوع فکر نمی‌کنم؛ چون تصور می‌کند نیروی خارجی مسئول این کار است.

کاما دولت بایدن اعلام کرده بود که از افغانستان خارج خواهد شد.

بله، با همه صاحب‌منصبان افغانستان که صحبت می‌کردیم، می‌گفتند آمریکا ما را تنها نخواهد گذاشت؛ یعنی پسِ ذهن‌شان اینن بود که آمریکا

جهان

مجید مجتهدی، نمایندهٔ مجلس شورای اسلامی در جریان سفر به آمریکا در سال ۲۰۰۷. او در آن زمان به عنوان نماینده مردم در مجلس شورای اسلامی در کنگره ایالات متحده آمریکا حضور داشت.

نگاه

افغانستان؛ شکستی که آمریکا نمی‌خواهد ببیند

محمدعلی عباسی - روزنامه‌نگار افغان

● تصاویری که امروزه از افغانستان به دنیا مخابره می‌شود، شکل و رنگ دیگری دارد؛ اتفاقاتی که امروزه دارد رخ می‌دهد هیچ‌سختی تصورش را هم نمی‌کرد. قاعده بازی در افغانستان به گونه‌ای دیگری تغییر کرده است و جهان را در حیرت فروبرده که «غافلگیری تنها کلمه‌ای است که امروز همه آن را به کار می‌برند. آیا آمریکا واقعا غافلگیر شده است که این‌گونه سراسیمه دارد آتباعش را از افغانستان خارج می‌کند؟ چرا آمریکایی‌های امروزه این‌قدر توجه‌تراشی می‌کنند برای عملکردهاشان در افغانستان؟ و سوؤالات دیگری از این دست که باید برای آنها پاسخی درخور داده شود. به باور من تمام این توجیحات از این نشئت می‌گیرد که آمریکایی‌ها می‌خواهند ثابت کنند که در افغانستان شکست نخورده‌اند. شاید خود دولت آمریکا را همه بهتر بدانند که نپذیرفتن شکست مشکلی را حل نمی‌کند؛ اما این حس عدم پذیرش شکست آیا واقعا چیزی را عوض می‌کند؟ جهان غالبا تصورش از سیاست‌های آمریکا این است که با حساب و کتاب دارند پیش می‌روند و ضریب اشتباه‌شان بسیار کم است؛ اما عراق، سوریه و افغانستان ثابت ساخت که سیاست‌های‌شان آن‌چنان که دیگران تصور می‌کنند، با حساب و کتاب هم نیست. حتی آمارهایی که جو بایدن از مصارف دولت آمریکا ارائه می‌کند، گاهی خیلی متناقض است. او در یک سخنرانی‌اش اعلام کرد که آمریکا سه تریلیون دلار در افغانستان مصرف کرده است؛ اما در کنفرانس دیگری دو تریلیون دلار اعلام کرد. این نهایت سردرگمی را در رأس هرم قدرت در آمریکا نشان می‌دهد. به باور من و بسیاری هیچ، شعارهای دموکراسی و آزادی و حقوق بشر جزئی از اصول ۲۰ سال قبل آمریکا در لنتکوتنی به افغانستان بود که امروزه همه آنها تقریبا به خاک یکسان شده است. فروپاشیدن یک کشور جهان سوم شاید در جهان چیزی را عوض نکند؛ اما این می‌تواند ثابت کند که ابرقدرتی متفصناحه شکست‌خورده؛ شکستی که نمی‌خواهد آن را بپذیرد. درست است که سرزمین افغانستان میدان‌گاه زورآزمایی و جنگ‌های نیابتی خیلی‌ها بود؛ اما هیچ‌کدام از رقیبان قدرت و توانایی دولت آمریکا را نداشته‌اند. آنچه باعث شکست آمریکا در افغانستان شد، استراتژی غلط دولت این کشور بود که در پیش‌گرفته بود. میدان دادند به جنگ‌سالاران، از همان اوایل مشخص بود که این سیاست راه به جایی نخواهد برد. دامنه حضور این جنگ‌سالاران و گسترش فساد دولتی و بانداپذی و مافیای شیب سقوط دولت افغانستان را تدرت ساخت و اتفاقات به گونه‌ای رقم خورد که همه محاسبات جهان و منطقه را برهم زد. سقوط دولت افغانستان در ظاهر در سه روز اتفاق افتاد؛ اما در باطن این سقوط ۲۰ سال طول کشید. ۲۰ سالی که مردم افغانستان به‌واسطه سیاست‌های غلط سردمداران دولت آمریکا فرصت‌های بسیاری را از دست دادند؛ فرصت برای ساختن یک جامعه آزاد و دموکرات. اگر وقایع ۲۰ سال اخیر افغانستان را مرور کنیم، بیشتر ضربه را خود آمریکایی‌ها به ساختار این جامعه زدند. شکست آمریکا در افغانستان ثابت‌کرد که پِسل و قدرت هیچ‌ک‌های راهبرد درست در اصلاح ساختارهای یک جامعه نیست؛ بلکه اداره درست و اتخاذ سیاست‌های مردم‌محورانه و به‌کارگیری اصول اخلاقی در سیاست می‌توانست مشکل‌ساز باشد. دولتمردان آمریکا باید ببینزند که قبول‌نکردن شکست در افغانستان چیزی را عوض نخواهد کرد و اینکه دست‌پاچه به دنبال توجیه عملکرد اشتباه‌شان باشند، غریز آرام‌ساختن افکار عمومی سودی دیگری ندارد. افغانستان در این چهار دهه برنده‌ای نداشته، تنها چیزی که جهانی می‌شود و باز به فراموشی سپرده می‌شود. آیا وجدان جهان با این دل‌سوزی‌هایی که به حال این مردم می‌شود آرام خواهد گرفت؟ تصویر امروز مردم افغانستان سراسر غم و اندوه و امید‌نداشتن به آینده نامعلوم است.

جنگ افغانستان در این چهار دهه ثابت ساخته که هیچ‌گاه برنده‌ای نداشته، تنها چیزی که جهانی می‌شود و باز به فراموشی سپرده می‌شود. آیا وجدان جهان با این دل‌سوزی‌هایی که به حال این مردم می‌شود آرام خواهد گرفت؟ تصویر امروز مردم افغانستان سراسر غم و اندوه و امید‌نداشتن به آینده نامعلوم است. جنگ افغانستان در این چهار دهه ثابت ساخته که هیچ‌گاه برنده‌ای نداشته، تنها چیزی که جهانی می‌شود و باز به فراموشی سپرده می‌شود. آیا وجدان جهان با این دل‌سوزی‌هایی که به حال این مردم می‌شود آرام خواهد گرفت؟ تصویر امروز مردم افغانستان سراسر غم و اندوه و امید‌نداشتن به آینده نامعلوم است. جنگ افغانستان در این چهار دهه ثابت ساخته که هیچ‌گاه برنده‌ای نداشته، تنها چیزی که جهانی می‌شود و باز به فراموشی سپرده می‌شود. آیا وجدان جهان با این دل‌سوزی‌هایی که به حال این مردم می‌شود آرام خواهد گرفت؟ تصویر امروز مردم افغانستان سراسر غم و اندوه و امید‌نداشتن به آینده نامعلوم است.

جنگ افغانستان در این چهار دهه ثابت ساخته که هیچ‌گاه برنده‌ای نداشته، تنها چیزی که جهانی می‌شود و باز به فراموشی سپرده می‌شود. آیا وجدان جهان با این دل‌سوزی‌هایی که به حال این مردم می‌شود آرام خواهد گرفت؟ تصویر امروز مردم افغانستان سراسر غم و اندوه و امید‌نداشتن به آینده نامعلوم است.

جنگ افغانستان در این چهار دهه ثابت ساخته که هیچ‌گاه برنده‌ای نداشته، تنها چیزی که جهانی می‌شود و باز به فراموشی سپرده می‌شود. آیا وجدان جهان با این دل‌سوزی‌هایی که به حال این مردم می‌شود آرام خواهد گرفت؟ تصویر امروز مردم افغانستان سراسر غم و اندوه و امید‌نداشتن به آینده نامعلوم است.

جنگ افغانستان در این چهار دهه ثابت ساخته که هیچ‌گاه برنده‌ای نداشته، تنها چیزی که جهانی می‌شود و باز به فراموشی سپرده می‌شود. آیا وجدان جهان با این دل‌سوزی‌هایی که به حال این مردم می‌شود آرام خواهد گرفت؟ تصویر امروز مردم افغانستان سراسر غم و اندوه و امید‌نداشتن به آینده نامعلوم است.

مجید مجتهدی، نمایندهٔ مجلس شورای اسلامی در جریان سفر به آمریکا در سال ۲۰۰۷. او در آن زمان به عنوان نماینده مردم در مجلس شورای اسلامی در کنگره ایالات متحده آمریکا حضور داشت.